

Baldan Tatlı Sözler

Nureddin Yıldız'ın 20.01.2008 tarihli (29.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Türkçe'de kullanılan üç deyim var, bunların ne anlama geldiğini beraber tefekkür edelim.

Bir sözü veya dinlemeyi ifade etmek için 'kulak kesildim', 'kulak misafiri oldum' ve 'kulağıma çalındı' deyimlerinin üçü aynı şeyi mi anlatıyor?

Buradaki bu konuşmamızı on dakika dinlese bir insan, sonra dışarı çıktığında anlatırken 'kulak kesildim' diyerek anlatsa bununla 'kulak misafiri oldum' diyerek anlatması veya 'orada on dakika kulağıma bir şeyler çalındı' demesi aynı şeyi mi ifade eder? Bunların üçü de Türkçe ve üçü de dinlemeyi ifade ediyor.

Evet, üçü de dinlemeyi ifade ediyor ama 'kulak kesildim' dediğinde, bütün hissiyatıyla ve tek kelime kaçırmamaya çalışarak dinlediğini anlatmak istiyor. 'Kulak misafiri oldum' demek, konuşulanları ara sıra dinledim ama yine de oradaydım anlamına geliyor. 'Kulağıma bazı sözler çalındı' ise bir şeyler anlatıldı ve tek tük anladım demektir.

Türkçe mi Türkçe. Ama üç deyimden anlıyoruz ki bir konuşmayı dinleyen üç kişinin durumu farklı olabiliyor. Birinci insan gözü-kulağıyla öyle dinliyor ki tek kelime kaçırmamaya gayret ediyor. İkinci insan dikkat etmeye çalışıyor ama o arada evdeki hesapları vesaireyi de düşünüyor. Üçüncüsü de dinliyor ama yüz sözden biri kulağına giriyor.

Bir akşam yemeği için sofraya oturduğumuzda, televizyon açık, bir yandan da haberleri dinliyoruz. Buradaki haber dinleme için yukarıdaki üç deyimden hangisi geçerli? En iyi ihtimalle ikincisi, kulak misafiri olmak geçerlidir. Ama çok açsan o haberlerden kulağına çalınanlar olur, o kadar. Peki, ağır bir hastalığın tedavisi için doktora giden ve ona nasıl tedavi olacağını anlatan bir doktoru dinlerken hangi deyim geçerlidir? Doktorun anlattıkları kulağına çalınıyor olabilir mi? Kulak misafiri mi oluyordur?

Hayır. Zaten doktorun ağzından cımbızla laf çıktığı için ona kulak kesilmek de yetmiyor, adeta bütün organlar kesiliyor doktorun önünde.

Bir soru daha: Herhangi bir cuma hutbesinde Kur'an ayetlerini ve Resûlullah aleyhisselamın hadislerini dinlerken bu üç deyimden hangisi geçerli oluyor bizim için?

Ebu Bekir es-Sıddık radiyallahu anh, Resûlullah aleyhisselatu vesselamın hadislerini dinlerken kulak misafiri mi oluyordu? Sahabe-i kirama bakıyorsunuz, Efendimiz aleyhisselamın bir sayfadan uzun söylediği sözünün harfini dahi kaçırmadan naklediyor. Kur'an'dan bir ayet iniyor satırlar uzunluğunda, Efendimiz aleyhisselam bunu bir defa okuyor, sahabe daha sonra akşam eve gelip ayeti tekrar edebiliyor. Aklında yanlış kalıp kalmadığını da aynı ayeti dinlemiş otuz kişinin hemen hepsinin birbiriyle uyuşan şahitliklerinden ölçebiliyoruz.

Onlar eğer Peygamber Efendimiz'i kulak misafirliliğiyle dinleselerdi o uzun cümleleri bize kadar ulaştırabilirler miydi? Hayır, onlar cahiliye bataklığından geldikleri ve putlu bir hayat gördükleri için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi, onları kanserden kurtaracak tek doktor bildiklerinden, tarif edilen şeyleri ilaç niyetine dinlediler. Ağzından bir kelime kaçırmamaya çalıştılar. Bir kere söylediler, bir daha tekrar ettirmediler. Kulak kesilip her sözünü dinlediler, göz kesilip her hareketini izlediler. Arzu ederek ve sindirerek izlediklerinden, bir hadisi bir defa duymak onlara yetti.

Biz ise çocukken ezberledik, büyüyünce ezberledik, ihtiyarken hâlâ dinliyoruz ama yine de tesir etmiyor. Aynı hadis, aynı din, aynı peygamber ve aynı cennet konuşuluyor. Onlara bir kere

cehennemden söz edilse adeta hemen üst başlarını kontrol ederek yanıp yanmadıklarına bakıyorlardı. Bize ise Allah ve Peygamberi, faizin cehennemde yakacağını söylediği hâlde acaba şuradan mı yakar, bu kadar mı yanarız diye sorup durduk. Allah onlara haram dediğinde bıraktılar, bize haram dediğinde ise bırakmak zorumuza gidiyor.

Bu durum dinleme farkından, karşındakine verdiği önemden kaynaklanıyor. Karşında dinlediğini sana reçeteni verecek yegâne doktor olarak gördüğünde, her sözü senin yüreğine kadar iner. Ama karşındakini 'iyi şeyler konuşan güzel bir insan' düzeyinde görürsen kulak misafiri olursun, bazı sözlerini alır bazılarını almazsın.

İşte, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i dinlediğimiz, bizden ne istediğini anladığımız hâlde onu hayatımıza bir türlü yansıtamayışımızın nedeni budur. O, odun gibi insanlara bir kere konuştu, peki deyip gittiler. Medenî ve bilgisayar çağı insanları olarak bize konuşuyor, bir türlü peki dedirtemiyor.

Resûlullah aleyhissalam, "Müşriklere benzemeyin, sakal bırakın" buyuruyor, namaz kılan Müslüman "ama hanıma sormak lazım... değil mi?" diyor. Bakıyorsun ki o kişinin hanımı, Resûlullah'ın önünde bir sigorta mekanizmasıdır, onun hanımına çarpmazsa müessir. Hâlbuki Resûlullah'ın emri karşısında dikilebilecek bir hanım olabilir mi? Bu sözü bir Müslüman nasıl söyleyebilir? Bu bir iman zafiyetidir ve böyle gören gözün bozukluğunu gösterir.

Resûlullah'ın sözleri üzerinde düşünmek ve hangi sözün üzerimizde ne kadar etkisi olduğunu tartmak, güzel bir iman testidir. Herhangi birimiz böbrek taşından dolayı doktora gittiğimizde verdiğimiz kan için şaşırıp "ben böbreğim ağrıyor dedim, o gidip elimden kan aldı" diyor mu? Demiyoruz çünkü anlıyoruz ki doktor, o bir damla kanla böbreğimizin ne âlemde olduğunu çözecektir. Müslümanlığımızdaki problemleri de okuduğumuz hadisleri algılayışımızla çözebiliriz. Bu bir kan tahlili gibidir.

Bir hadis-i şerif duyduğunda onu tamamıyla sindirip o günden sonra hadisin buyurduğuna göre yaşıyorsa bir insan, onun kanında problem yok demektir. Ama yüz hadisten yirmisi bir insanın kültürüne, çevresine, çağındaki din anlayışına takılıyorsa ve Resûlullah'ı Orta Çağ'ın ya da Medine'yle kısıtlı bir coğrafyanın peygamberi görüyorsa böbrekte ve kanda sıkıntı var anlamına gelir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in baldan tatlı sözlerinden bir demet okuyacağız; ama kültür olsun diye değil, hayatımıza yön versin diye. Nasıl ki onu öldürmek için karşısına kılıçla dikilen ama bu sözlerden birini duyup teslim olduysa o zamanın müşrikleri, biz de bu zamanın ona en muhtaç insanları olarak duyduğumuz sözlerini hemen pratiğe dökeceğiz ve diyeceğiz ki, imanımızdan tat alamayışımız şu hadisi uygulamayışımızdan kaynaklanıyor ve bu yüzden solunum sıkıntısı geçiriyormuşum.

Hadis-i şerifler onlarca sayfa süren şerhleri olabilen sözlerdir. Mesleği Kur'an ilimlerinde uzmanlaşmak olmayan insanlar için bu hadis-i şeriflerin anlaşılması için yazılmış sayfalarca bilgi, bir anlamda sıkıntıdır. Uzmanlığı din ilimleri olmayan Müslümanlar, hadisleri sade bir üslupla dinlemelidirler. Şehir insanı, bir kavanoz baldan üç-dört çay kaşığı yiyebilir. Çorba kaşığıyla bal yersen hastaneyi boylarsın.

Hedefimiz yüz hadis-i şerifi hayatında pratik şekilde uygulayan ve böylece şeytanın tuzaklarından kurtulup meleklerle birlikte yaşayan Müslüman seviyesine gelmek. Öğreneceğiz ve kendimizi hemen test edeceğiz. Bir başarı durumumuz varsa hemen hamd edeceğiz, hatamız varsa istiğfar edip kurtulacağız.

- 1- Cerir bin Abdullah radiyallahu anh rivayet ediyor: "Bir adam Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi ki: 'Ben farz namazları kılar, orucu tutar ve helali helal, haramı haram kabul edip

bundan fazla bir şey yapmasam cennete girer miyim?’ Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ona, evet, diye cevap verdi.”

Soru soran kişi köylü ve sorusunu net soruyor, Efendimiz aleyhisselam da olumlu karşılık veriyor. Şimdi bu hadis-i şerif Müslüman olarak bize ne öğretiyor: İslamiyet, parmakla sayılacak kadar şeylerin oluşturduğu bir dindir. Bitmez tükenmez, ömür boyu uğraşsan sonu gelmeyecek şeylerden oluşmuyor İslamiyet.

Elbette burada bir soru da biz ilave edebiliriz: Zekât ve hac neden sayılmıyor?

İki sebepten dolayı: Soran kişi zengin değildir ve fakir standardı için geriye namaz ve oruç kalır. İkincisi, namaz ve oruç ilk emredilen ibadetlerdendir. Mesela hac, Efendimiz aleyhisselamın vefatından iki sene önce emredilmiş bir ibadettir, zekât da namazdan sonra gelmiştir. Bu zatın sorusunu sorduğu zamanda o iki ibadetin henüz emredilmediğine dair bilgimiz yok ama bu tahmini yapabiliriz. Her hâlükârda ilk sebep daha yatkındır. Ancak soruyu soran Numan isimli bu zat, helali helal ve haramı haram kabul edeceğini baştan söylediğinden, günün birinde hacca gitmesi gerektiği söylenince gitmemek haram olacağından, zaten emri baştan kabul etmiş oluyor.

Bu hadis-i şerif bize ne öğretiyor: Bir insanın en büyük sıkıntısı haramlarla sürtüşmek ve helalleri reddetmek olabilir. Allah’ın helaline karşı gelmek, haramına helal demek kadar büyük suçtur. Bu zat böyle bir sıkıntıya düşmeyeceğini söylüyor. Üzerine namaz ve orucu da ilave edip cennet sonucu getirip getirmeyeceğini soruyor. Cevap: Evet, cennete girersin.

Bunun dışında İslamiyet’i yokuşa sürmek, yaşanmaz din gibi takdim etmek, hafız olmayı cennete girmenin şartı gibi görmek, herkesin bir cami yapmasını istemek suçtur.

Bu sahabiye cennete girmek için yeterli olduğunu söylediği şartları herhangi bir sahabi ya da âlim açıklamıyor, adına konuşması için görevlendirdiği, Allah’ın Peygamberi açıklıyor. Bunun ötesinde kimsenin şart getirme hakkı yoktur. Yeter ki bir insanın namazında-orucunda problem olmasın, Allah’ın haramları listesinde adı bulunmasın ve helallere itiraz eden şüphe barındırmasın; bunun sonu cennettir.

Daha ilerisi tabii ki olabilir. Çünkü fazilette yarışılabilir. Cennetin de Firdevs olanına, Arş’a yakın duran yerine koşmak var.

- 2- Cabir radiyallahu anh rivayet ediyor: İmran ibni Husayn isimli sahabi Efendimiz aleyhisselatu vesselamın huzuruna gelmiş ve şöyle demiş: “Ya Resûlallah, senin anlattığın din çok hoşuma gidiyor. Ama ben iki şeye takıldım. Birincisi, ben babamın sağlığından beri çalışıp mal biriktiriyorum, tanımadığım bir adama zekât diye bu maldan veremem. İkincisi, sen bana cennet vaat ediyorsun, sonra da gelip kılıç altında ölmemi istiyorsun, ben canımı senin için büyütmedim.”

Yani zekâtı ve cihadı kabul etmiyor. Para ve can vermek istemiyor.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onun elini tutmuş ve sallamış, sonra da “İmran” buyurmuş, “mal verme, can verme... cenneti nasıl alacaksın?”

Bunun üzerine “öyle mi ya Resûlallah” demiş, “o zaman onları da kabul ediyorum” diyerek iman etmiş.

Bu hadis-i şerif gösteriyor ki temel prensipleri koruduğumuz sürece Allah’ın cenneti bizi beklemektedir.

- 3- Ebu Hureyre radiyallahu anh rivayet ediyor: “Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: Kendisini doğrudan ilgilendirmeyen şeyi terk etmesi kişinin iyi Müslüman oluşundandır.”

Demek ki iyi Müslümanlık hacca beş defa gitmekle değil. Müslüman'ı, mesela oturduğu mahallede ne ilgilendirebilir? Yetim çocuk, dul kadın, mahallenin temizliği... Ne ilgilendirmez? Kimin kimin karısına ne dayak attığı, kimin kimi niye boşadığı-doldurduğu, başkasının aile sırrı... Alt kattaki komşuda ne olup bittiği ilgilendirmez. Ama alt kattaki yetim ilgilendirir. Alt kattaki, başkalarının merdivenlerini temizleyerek geçinmeye çalışan, acz içindeki kadın ilgilendirir. Ama o kadının ne giyip konuştuğu yine ilgilendirmez.

Müslüman'ı ilgilendiren şeyle ilgilenmek Müslümanlık, ilgilendirmeyen şeyden uzak kalmak iyi Müslümanlıktır.

Müslüman, oturduğu yerden saatlerce başkalarının yürüttüğü siyasetin yorumunu yapmaz. Sonuçta müdahale edemeyeceği şeyle bu kadar ilgilenmez Müslüman. Laf olsun diye bir işe karışmaz. Müdahale edecek, yönlendirecekse o onu ilgilendiren bir iştir. Sadece laf olsun torba dolsun diye konuşmaz Müslüman.

Müslüman, çay içmek veya sırf çene çalmak için kimseyle bir dakika bile oturmaz; ama Müslüman kardeşliğini pekiştirmek için oturduğu yerden bir sene bile kalkmayabilir. Müslüman'ı ilgilendiren iş, ucunda sevap, sağlık ve menfaat olan iştir. İlgilendirmeyen iş, boş konuştuğu ve dedikodu olsun diye dinlediği-konuştuğudur. Müslümanlıkta kalite kaybetmenin ve seviye düşürmenin ölçüsü, ucunda sevap olmayan işle uğraşmaktır.

- 4- Ebu Hureyre radiyallahu anh rivayet ediyor: Peygamber'imiz aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Din kolaylıktır. Dini aşmak isteyen kimse ona yenik düşer. O hâlde orta yolu tutunuz. En iyiyi yapmaya çalışınız. O zaman size müjdeler olsun. Günün başlangıcından, sonundan ve bir miktar da geceden faydalanınız. Orta yolu tutunuz. Amellerinizi mükemmelleştirmeye ve Allah'a yakın olmaya gayret ediniz. Sabahleyin, öğleyle akşam arası çalışınız. Bir miktar da geceden faydalanınız. Aman, acelesiz gidin ki menzilinize ulaşsınız."

Bu hadis-i şerif şunu tembih ediyor: Orta yolu tutunuz, aşırı gitmeyiniz.

30 yaşına kadar yanlış yollarda olan Müslüman, o yaşına gelince karar veriyor, Rabbine dönmek istiyor. O 18 yaşındayken de 25 yaşındayken de Allah ondan günde beş vakit namaz istiyordu. 25 yaşındayken Ramazan orucunu istiyor, Muharrem ve Şevval oruçlarını tutarsa iyi olacağını buyuruyordu. 35 yaşındayken de bunları istiyor, 30 yaşındayken de.

Hâlbuki bu kişi, otuz sene geç kalmışlığıyla beşe beş katıyor, Ramazan yetmiyor, üç ay tutuyor... Allah Teâlâ'nın ona uygun gördüğü şeyleri ikiye, üçe katlıyor. İyi yaptığını zannediyor. Hayır. O yakında oturacak ve bir daha da kalkmayacak bu sefer.

Çünkü Allah, otuz yaşında neye dayanabileceğini biliyor ve üstüne çıkmasına müsaade etmiyor. Din, tam insan bünyesine göre ayarlanıp gönderilmiştir ve İslamiyet, anne sütü gibidir; ne sıcak ne soğuk. Çocuğun ağzı yanmaz, bağırsakları delinmez. Sen bunu daha sıcak içmeye kalkarsan miden yanar, çocukların senden nefret eder, çevren uzaklaşır. Senin Müslümanlığın yüzünden insanlar İslam'a sataşrlar.

Peygamber Efendimiz aleyhissalatu vesselam sakal bırakmayı tavsiye etmiştir ama altı aydır tarak görmemiş, içinde bit dolaşan sakal bırak dememiştir. Hatta saç taranmamış birini gördüğünde "şeytana benziyorsun" buyurmuştur. Gittiğiniz yerlerde beni temsil ediyorsunuz, beyaz giyinin, güzel giyinin buyuran Peygamber'dir o. Müslüman, 'daha iyisini' yapmak maksadıyla Allah'ın uygun gördüğünden fazlasını yapmaya kalkarsa kendi de batır dine de zarar verir.

Dinimiz dengeli bir dindir ve sürat bellidir. Allah, bünyelerin kaldırabileceği şekilde ayarlamıştır dinini. Otuz gün olarak belirlenen orucu doksan güne çıkarmak bunun aksine gitmektir. Sahabi gelip "malımın bütünü Allah için veriyorum" deyince Efendimiz aleyhissalam, 'çok güzel yapıyorsun'

buyurmamış. Çoluk çocuğuna da biraz bırakmasını söylemiş. Sen çocukların namaz kılmıyor diye sinirlenip apartmanını 'Allah için' vakfediyorsun ama yanlış yapıyorsun. Namaz kılmıyorlardı, senin yüzünden bir de içkiye başlarlar.

Dengeli hareket etmek ve orta yolu tutmak esastır ama orta yol, taviz yolu değildir. Peygamber Efendimiz orta yolu tutmamızı buyurduysa emrettiği şeyleri yapmamızı ve bunun yeteceğini söylemiştir. Orta yol deyince günde iki buçuk vakit namaz kılacak değilsin, sabah namazına yine kalkacaksın. Ama diyelim ki akşam çok yorgun yatıyorsan, sabah namazından iki saat önce kalkıp Kur'an okumak diye bir şart da getirmemelisin. Güneş doğmadan yirmi dakika önce kıldıysan sabah namazının işi tamamdır; ama emekliysen, vaktin bolsa sen iki saat önce kalkıp üstüne bir de teheccüt dahi kılar, bir cüz Kur'an da okuyabilirsin.

Orta yolu bulmak taviz değildir; ilave yapmamaktır. Efendimiz aleyhisselam, sabah namazından sonra kelime-i tevhidi on defa tekrar etmeyi tavsiye buyuruyor, "yüze çıkarmanın sevabı çoktur" diye ekliyor. Sen bunu tutup on bine çıkarma. On bin de çok sevaptır ama onu yapmaya çalışırken asıl misyonun olanla mesela çocuklarınla ilgilenmeye vakit bulamayacaksın. Şeytan sana bir yandan tespih çektirir, öte yandan çocuğunu tespih gibi kullanır. Milyar tespih getirsen, senin yüzünden bataklığa düşmüş bir çocuktan yakayı kurtaramazsın kıyamet gününde.

Ramazan-ı şerifte çocuğumuzun lise imtihanları var, imtihanlara hazırlandığı için oruç tutmaması mı gerekir? Hayır. Allah'ın en büyük emirlerinden olan oruç için imtihan değil idam günü bile olsa orucu tutmalıdır. Bunun dışına çıkmak orta yol değildir. Ama 10 Muharrem'de oruç tutuluyor, o gün de çocuğun imtihanı varsa o gün imtihan daha önemli olur. Zira Allah bu oruca nafîle demiştir ve şartları uygun olanlar tutar.

Misvak sünnettir ama Resûlullah aleyhisselam, "ümmetime zorluk çıkaracağından korkmasam emrederdim" buyuruyor. Biliyordu ki biz misvağı bulabilmek için hacılara yalvarmak zorunda kalacaktık, zorunlu olmadı, kullanırsak sevap kazanacağımızı söyledi. Bulduğumuzda fırsat diye sarılıp kullanacağız, bulamadık mı fırçayla da temizleriz.

- 5- Enes radiyallahu anh rivayet ediyor: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, ürkütmeyiniz."

Müslüman'a siyaset dersi. Çocuğu namaza mı başlatacağız; bismillah çekip sabah namazından başlatma! Çocuğun en rahat olduğu hangisidir; akşam namazı mı, oradan başla. Altı ay öyle devam etsin, namaz kılanın ayaklarına bir şey olmadığını görünce yatsıya başlasın. Yatsıya yaz aylarında başlatma, o saatte uyumuş olması gerekir çünkü. Kolayı tercih et.

Ama tavizli olanı değil. Zaten senin taviz verme hakkın yok. Allah'ın şeriatının bir paket olarak listesi var, kolayından başla.

Çocuğumuz sekiz yaşında, oruç farz değil. Ramazan'ın ağustos ayına denk geldiği bir zamanda on üç saat oruç tutması anlamına gelir. Niye ekim ayında on saat tutması imkânı varken ağustos ayını tercih edelim. Çocuğunu namaza kaldırıyorsun ama öyle bir kalkıyor ki sanki felçli bir ihtiyar. O kadar uykulu madem, farzı kıldığını gördükten sonra uykuya dalmışsın ve görmüyormuşsun gibi yap, hemen yatağına gitsin o da.

Anne-baba olarak bunları hesap etmek, "kolaylaştırınız" emrini uygulamaktır. Taviz değildir bu. Farzı kurtarmış oluyorsun. Çünkü o anda sünneti de kılmasını istesen, sana inat olsun diye farzı dahi abdestsiz kılacak. Farzlarla başlarsın, yarın sünneti de kılar, sonra nafîleleri de ekler inşallah. Kolaylaştırmak budur. Ürkütmek de bir yan yoldur, çok acil durumlarda başvurulmalıdır. Bir çocuğu cennete gireceği için namaza alıştırmak lazım, Allah yakacağı için değil. Allah'ın rahmeti azabından büyüktür ve cennet, cehennemden daha geniştir.

Rahmete vesile olması için, ümmetimizin bu asırdaki büyüklerinden olan Abdurrahman Gürses rahmetullahi aleyhe ait bir hatırayı nakletmek isterim. Onun da katıldığı, Beyazıt Camii'ndeki bir icazet merasiminde bulunmuştum. Hafızlar sırayla aşır okuyorlar. Herkes bir yer seçmiş. Hafızlardan biri de cehennemi anlatan ayetlerden okudu, 'sadakallahulazim' dedi, o bitirir bitirmez hoca efendi birden, "Hiç mi rahmet ayeti bulamadın, burada bırakılır mı, hiç mi cennet ayeti bulamadın, umudumuzu ne kesiyorsun!" diye kükreyiverdi.

Rahmetullahialeyh.

6- "Yumuşak davranamayan kimse bütün hayırlardan mahrum kalmış sayılır."

Bu cümleyi her anne ve baba, merhem niyetine diline sürmelidir. Yumuşak davranamıyorsan sana hayır kapıları kapalı demektir. Hoca, baba, yönetici... yumuşaklık önemli. Ama yumuşaklık, disiplinsizlik veya laçkalık değildir.

Yumuşaklık, çocuğunu sabah namazına kaldırırken "kalk yavrum" demektir, "namaaz, koğuuuş, kaaalk" değil. Çocuğun düştü, dizini yaraladı. "Heh, iki saattir diyorum sana dışarı çıkma diye" demek, yumuşaklığı kaybetmektir. Yasağı bile tatlı hâle getirmek yumuşaklıktır.

Hayır, arzu ettiğimiz iyi şeydir. Onun elimizde olması için ana siyasetimizin yumuşaklık olması lazım. Ev, askeriye değildir. Müslüman kardeşlerin de asker ocağı arkadaşların değil, din kardeşlerindir. Mümin kardeşlerimiz olarak birbirimize karşı ve aile efradımız arasında 'tavizsiz yumuşaklık' göstermeliyiz. Yumuşaklık şiddeti terk etmektir ama laçkalaşmak değildir.

Sen öldükten sonra bile onu namaza kaldırışını arkadaşlarına gözyaşıyla anlatmalıdır çocuğun. "Benim rahmetli annem bizi namaza kaldırırken zannederdim ki bir melek tuttu da kaldırıyor..." desin. Demesin ki "bir kere kalk derdi, kalkmadım mı bir de bakardım ki yatakta kaynamış sular, buzlar..." Çocuğun kazara yatağına hâlâ işiyorsa bunu ikaz et ama sidikten daha ağır cümleler kullanma çocuğa!

Tamam, azarı hak edip etmediğine sen karar verebilirsin ama çocuğa, en yakın ve en çok rakip gördüğü emsalini örnek gösterme. "Filancayı görmüyor musun! Ağaç gibi yatıyor ağaç gibi kalkıyor, sen sünger gibi yatıp sünger gibi kalkıyorsun!" deme. Çocuğun kolunu kes ama rakip gördüğü birine benzetme!

7- Ebu Hureyre radiyallahu anh rivayet ediyor: "Kuvvetli mümin, zayıf müminden Allah katında daha hayırlı ve daha sevimlidir. Bununla beraber her ikisinde de hayır vardır. Sen sana yararlı olanı elde etmeye çalış, Allah'tan yardım dile ve asla zavallı duruma düşme. Başına bir şey gelirse 'şöyle yapsaydım böyle olurdu' diye hayıflanma, 'Allah'ın takdiri bu, o ne dilerse yapar' de. Zira 'eğer böyle yapsaydım' sözü, şeytanı memnun edecek işlerin kapısını açar."

Hazreti Aişe annemiz -radiyallahu anha- evinin penceresinden birkaç genci görüyor, birbirlerine tutunarak yürüyorlar ve düştü düşecekler. "Bunları bir şey mi oldu?" diye sormuş, onların "çok ibadet eden gençler olduklarını" söylemişler. Hazreti Aişe annemiz şöyle buyurmuş: "Allah, Ömer'e rahmet etsin, yürüdü mü yer sallanırdı, vurdu mu bir defa vururdu, konuştu mu kimse ona cevap vermezdi."

Müminlerin annesi Aişe annemiz, yürüdüğünde tank geçmiş gibi olan delikanlıyı seviyor. Sallana sallana yürümeyeceksin. Üç tokat vurmuyacaksın hiçbir zaman, iki kerede işi bitireceksin. Gevşek tükürürsen tükürük sakalında kalır.

Güçlü mümin; bedeninde, sözünde ve parasında, her şeyinde güçlü olan mümindir. Ama kibirli ve müstebir değil, güçlü.

Kimseye el uzatma, dik mümin ol ve şerefle oynama. Çocukların senin işten atıldığını anlayamasınlar.

- 8- Ebu Hureyre radiyallahu anh rivayet ediyor: “Bedevînin biri mescid-i nebide küçük abdestini bozdu. Sahabiler onu azarlamaya kalkıştılar. Efendimiz aleyhisselam da ‘adamı kendi hâline bırakın, abdest bozduğu yere bir kova su dökün. Siz kolaylık göstermek için gönderildiniz, zorluk çıkarmak için değil.”

Sübhanellehu. Bakınız, söz konusu mescit, bir köy camisi değil; Cebrail aleyhisselamın gelip gittiği, Allah’ın nazargâhı olan bir yer. Peygamber aleyhisselatu vesselamın namaz kıldığı bir yer.

Kabalık bu kadar olur. Kabalıktan da beter, teröristlik gibi bir şey. Böyle bir manzarayı, canlarını Peygamber aleyhisselama sunmaya hazır olan sahabeler rahatlıkla seyrediyorlar mı? Adamı tutup güvercin gibi kafasını koparsalar içleri rahat etmezdi belki de. Sen kimin mescidinde ne yapıyorsun! Abdullah ibni Amr radiyallahu anh, “Biz onun yanında oturduğumuzda kafamızdan bir güvercin uçacakmış korkusuyla sağa sola bakamazdık” diyor. Böyle edeple yanında oturdukları Efendimiz aleyhisselamın dibinde, mescidinde yaptığına bak adamın!

Lâkin Peygamber aleyhisselam anlıyor ki onu pataklayacaklar, “adamı rahat, kendi hâline bırakın” buyuruyor. Hatta başka bir rivayette “adamın çişini engellemeyin” buyuruyor.

Hakikaten gülünecek bir hadise. Ama gülmekten biraz da düşünmeye yer bırakmalıyız. Resûlullah’ın, mescidinde işeyen adama yaptığına bakın, bir de misafirlikte çişini hafif kaçırıyor diye nerdeyse itfaiyeyi çağırarak aileye bakın.

Bu 8 hadis-i şerifi hepimiz, nasıl böbrek testi için hastaneye gittiğimizde kan tahlili yapıyorsa öyle bir test ve uyarılma için kullanabiliriz.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.